

Portem una màscara, que tapa els nostres veritables desigs. Amaga la pròpia identitat. És una màscara que s'ha anat fent amb els anys. Pot estar tan arrelada a la cara que ja no saps ben bé fins on arriba la pell i on comença la màscara. És molt semblant a altres màscares de gent de la mateixa edat. Tots són clients de les mateixes marques, les mateixes cançons, semblants estils, paraules, expressions i tics... També tots troben la religió molt passada i la missa és un rotllo. Màscares fetes en sèrie. Fabricades per la globalització cultural mercantilitzada, fetes a Singapur, Rio o Hamburg. Màscares per a nens, per a joves, per a no tan joves.

No ho saps massa, però si ets intel·ligent un dia obriràs la ment i et diràs a tu mateix: "porto una màscara impressionant. No dic el que penso, sinó el que es pensa, no m'agrada el que vull sinó el que està de moda, ara ric perquè tots riuen, plantaria cara a una broma de mal gust i racista, però callo, com tots els del meu grup, vaig a la discoteca amb tota la meva gent i més o menys tots fem el mateix... És cert, porto una màscara que fa pena; ja no sé qui soc".

Treure's la màscara resulta urgent per arribar a ser un mateix. Si vius sempre emmascarat, qui et podrà conèixer de debò? Com podràs estimar i ser estimat? Realment ets tu o ets una màscara? No creus que cal aclarir-ho?

Compte! Molt de compte en treure's la màscara! Pensa que s'ha anat fent des de la infantesa. Tanta televisió, tanta moda, tanta dependència del grup, tanta inèrcia... no es desfà d'una arrancada a lo bèstia. Segurament hi deixaries la pell i et quedaries en carn viva. Necessites ajuda, necessites que algú, a poc a poc, et vagi indicant com ho has d'anar fent. Cal trobar un mestre, un expert, una persona que hagi ajudat a desemmascarar altra gent.

Et recomano, però, que intentis ser tu mateix. Tu, sense màscara. Com ets i com vols ser. No creus que ja comença a ser hora?

Que on trobaràs el mestre?... Vine i ho veuràs.

Per trobar El Mestre: Evangeli de Sant Joan 1, 35-39
